

ANTE PAVIĆ

U Trogiru je 19. ožujka 1989. godine iznenada preminuo naš kolega geodetski inženjer Ante Pavić, umirovljenik.

Rođen je 10. listopada 1924. godine u uglednoj obitelji Petra i Kate Pavić u Sinju. Gimnaziju je učio i završio u Splitu, a više obrazovanje stekao je u Zagrebu. U narodnooslobodilačkoj borbi sudjelovao je od 1941. godine do svršetka rata, a nakon rata posvetio se geodetskoj struci. Sve do umirovljenja 1987. godine proveo je u civilnoj geodetskoj službi. Izvršio je mnoge terenske geodetske radove na radilištima diljem Dalmacije i obavljao dužnosti u geodetskoj službi, bilo kao stručni izvršilac ili rukovodilac.

Najprije je nakon ženidbe (1953. godine) s obitelji proveo oko dvije godine na radu u Rijeci, zatim kraće vrijeme u Zadru. Onda je preselio u Sinj i radio na eksproprijaciji zemljišta za novu hidrocentralu Peruća. Po završetku tog zadatka pet je godina rukovodio Uredom za katastar u Vrlici. Kad je 1963. godine ova mala zagorska općina ukinuta, drug Ante Pavić je s obitelji preselio u Trogir i zaposlio se u Upravi za katastar i geodetske poslove, gdje je radio sve do umirovljenja. Njegov dolazak na dužnost u Trogir ovako je zabilježen u publikaciji Geodetskog društva ZO Split, promoviranoj na 5. susretu geodetskih stručnjaka Dalmacije 25. ožujka 1984. u Supetru na Braču:

»Dana 1. veljače 1963. godine iz Sinja je u Trogir došao drug inženjer Ante Pavić pok. Petra koji neprekidno radi u Upravi za katastar i geodetske poslove općine Trogir. Bio je i šef ove Uprave do studenoga 1974. godine«.

Godine 1987. umirovljen je, ali je, nažalost, svoju zasluženu mirovinu kratko uživao. Umro je nenadano; jer nikakvih indikacija za to nije bilo. Čak je i na sam dan smrti u svom vrtu sa zadovoljstvom radio oko svojih ruža, drugog cvijeća i povrća, što ih je svojom rukom posadio i uzgajao poput pravog baštovana.

Poznato je da je drug Ante bio izuzetno dobar roditelj i suprug, s ljubavlju je odgajao svoju djecu i školovao ih tako da služe na diku i ponos njemu i ovom našem društvu; on od njih načini ugledne ljude. Takav je bio naš Ante.

Njegova neočekivana smrt brzo je odjeknula i u Geodetskom društvu ZO Split, čiji je on bio aktivni član sve do smrti. Predsjedništvo Geodetskog društva ZO Split je u svojoj pismenoj sućuti upućenoj njegovoj obitelji u povodu njegove smrti, pored ostaloga, navelo i ovo: »Veoma nam je žao što je rano umro. U našem će sjećanju naš Ante ostati kao vrijedan radnik, dobar stručnjak i rukovodilac, aktivan član našeg Društva, prvenstveno kao dobar čovjek, napredan, pošten i čestit, savjestan u radu i uzor mladima po svojim vrlinama. Zato što je bio takav ostat će nam u trajnoj uspomeni«.

Uistinu, njegovom smo smrću izgubili divnog kolegu i druga, dobrog čovjeka, a njegova obitelj voljenog supruga i oca. Neka mu je vječna slava i hvala za sve što je učinio za dobrobit našeg društva i cijele zajednice.

F. Racetin

MARKO BOGDANOVIĆ

Otišao je još jedan iz generacije prijeratnih geodeta Crne Gore: 12. 09. 1989. godine zauvijek nas je napustio Marko Filipov Bogdanović, geodeta, direktor Geodetske uprave za katastar i geodetske poslove SO Nikšić u penziji.

Rođen je 1908. godine na Pivskoj planini u selu Pišću, u poznatoj i priznatoj porodici Bogdanovića, koju su kroz vjekove krasile mnoge vrline. Po završetku osnovne škole u rodnom selu nastavlja učenje gimnazije u Foči i Nikšiću. Po završetku VI. razreda gimnazije u Beogradu se upisuje u tadašnju Državnu tehničku školu, koju završava 1929. godine.

Po završetku škole za rezervne oficire 1930. godine Marko Bogdanović se zapošljava kod Ministarstva finansija Kraljevine Jugoslavije u odjeljenju katastra na novom premjeru Srbije u raznim mjestima: Požarevac, Arandjelovac, Banja Koviljača, Loznica, Subotica i Čačak.

U Čačku ga zatiče ratni vihor 1941. godine, kada poslije kapitulacije jugoslovenske vojske dolazi u svoj rodni kraj i aktivno učestvuje u organizaciji ustanka u durmitorskom kraju. U julu 1941. godine kao dobrovoljac učestvuje u raznim akcijama, među kojima i u oružanoj akciji na razoružanju italijanske posade u Trsi na Pivskoj planini. U oktobru 1941. godine biran je u narodnooslobodilački odbor Pivske planine, koja je bila u većem dijelu rata partizanska slobodna teritorija u Crnoj Gori. Tu dužnost obavlja tokom rata, a u septembru 1943. godine bio je postavljen za komandanta mjesta Pivske planine, te poslije izvjesnog vremena prelazi u komandu područja u Savniku.

Poslije završetka rata 1945. godine M. Bogdanović prelazi u Nikšić za rukovodioca vojnih radova, a nakon toga odlazi u Ministarstvo građevina NRCG u Cetinje. 1947. godine, kada je formirana Republička geodetska uprava na Cetinju, jedan je od njenih osnivača i biva raspoređen na radno mjesto načelnika odjeljenja za premjer. Poslove načelnika premjera obavlja sve do 1958. godine, kada po sopstvenoj želji prelazi u Nikšić i formira Opštinsku upravu za katastar i geodetske poslove, kojom rukovodi sve do odlaska u penziju 1964. godine.

Marko Bogdanović je kao geodeta i rukovodilac geodetske službe uživao nepodijeljene simpatije kod kolega kao i drugih ljudi s kojima je kontaktirao. Za doprinos u razvoju geodetske struke u Crnoj Gori Savez geodeta SRCG proglasio ga je za zaslužnog člana. Za izvanredne radne rezultate u poslijeratnom periodu odlikovan je Ordenom rada II. reda. Kao priznanje za životno djelo 1. 04. 1989. godine Predsjedništvo SFRJ odlikovalo ga je Ordenom zasluga za narod.

Koliko god je Marko Bogdanović sa svojom gorostasnom figurom nadvisivao sve ljude oko sebe, on ih je još više plijenio onim osobinama koje imenujemo čojstvom i ljudskom zrelošću, poštenjem i ljudskom toplinom, osobenom skromnošću i priznatim autoritetom u svojoj profesiji, među kolegama i svugdje gdje je živio i radio.

Jednom riječju, bio je kompletna ljudska ličnost, pa je njegov odlazak na put bez povratka izazvao iskreno žaljenje ne samo njegovih najbližih nego svih geodeta Crne Gore i svih prisutnih njegovom zadnjem ispraćaju. Rastali smo se od njega ali ga zadržavamo u trajnoj uspomeni. Zaslužio je to po svemu zbog čega se pamti čovjek i njegovo djelo.

Neka za njegove najbliže bude utjeha sve ono što je ostavio iza sebe i kao geodeta radnik, i kao geodeta rukovodilac, i kao uzorna glava porodice, dobar sin, suprug, brat i stric, i kao građanin svojega kraja, za koji je bio vezan čitavog života. U ime njegovih kolega, u ime Saveza društava geodeta SRCG neka mu je vječna slava i hvala.

N. Rajović